

Особе које сваког 4. јула са мандаринском смиреношћу чекају сат или два по сунцу како би се приближиле америчком амбасадору, сматрају да је Србија показала претерану сервилност према кинеском лидеру.

Нико то није знао, нити је могао наслутити, али дан пре доласка председника Кине у Србију догодило се велико научно откриће током гостовања дописника недељника "Недељник" из Рима и остатка света Жељка Пантелића. Овај новинар ренесансног занимања и живописне биографије **разбио је историјске стереотипе према којима Кина од династије Минг није нападала друге земље**

Сасвим лежерно је објаснио да је Кина извршила агресију и угрозила територијални интегритет Филипина изградњом вештачких острва. Та вештачка острва настала су у мору које се, ваљда, још зове Јужно кинеско. Или је можда после неке америчке арбитраже већ добило назив Северно филипинско.

Припрости људи из српских чаршија верују да би Кину ваљало изузетно ценити јер је успела у немогућој историјској мисији – за 50 векова постојања била је једина моћна, богата земља која се неупоредиво више бранила него нападала. Та посебна цивилизација је направила највећу грађевину на свету, одбрамбени зид дугачак 8.851 километар од степа Средње Азије до Јужног мора, али јој то није никако помогло да у водећим западним медијима у овом веку не постане прва асоцијација на експанзионизам или освајање.

Ако Кина покуша да освоји Тајван мораћемо да бранимо то острво, поручили су у више наврата амерички председник Бајден и мала армија лиценцираних геостратега, занемарујући чињеницу да све земље на свету, укључујући САД, признају да је Тајван део Кине.

"Берлински зид 21.века ће бити Тајван, док Хонг Конг сваким даном постаје Гданск нашег доба", написао је у једној колумни јунак са почетка текста, али није јасно на којој страни се налази Кинеског зида налази Хитлер 21.века.

У том страху од Кинеза који долазе и (не)милосрдно освајају свет, српска опозициона, евроентузијастична сцена дочекала је председника Кине Си Ћинпинга и доживела мало, дводнено национално преображење.

Људи који су годинама неуморно објашњавали да су приче о националним интересима остале у далекој прошлости, а жеља да се буде равноправан у односима са САД или ЕУ само доказ ниске интелигенције или високог идеализма, изненада су у свом речнику нашли речи нација, држава, издаја. □ Почетком маја Лета господњег 2024. почели су снажно да се боре за националне интересе, равноправност и понос Србије.

